

Ad II. forslag til lov om ændring af lov om svangerskabshygiejne:

Udvalget har bl. a. i samråd med indenrigsministeren drøftet den i indledningen nævnte henvendelse fra Dansk Kvindesamfund. Det henstilledes heri til udvalget i forbindelse med lovforslagets behandling at søge gennemført en ændring af loven, hvorefter den undersøgelse, der foretages 6 uger efter fødslen, henlægges til lægen, således at enhver kvinde ved denne undersøgelse på lægens initiativ får tilbudt undervisning i forebyggelse af svangerskab.

Udvalget har bl. a. overvejet, om det nævnte spørgsmål kunne løses ved at overføre en af de lægeundersøgelser, der nu ifølge loven kan foretages før fødslen, til et tidspunkt efter fødslen. Sundhedsstyrel-

sen har imidlertid næret betænkelighed ved uden yderligere ændringer at foretage en sådan tidsmæssig flytning.

Ministerens har over for udvalget oplyst, at det ved fremsættelsen af lovforslaget kun har været hensigten at søge loven ændret, således at der kommer til at gælde samme regler for vederlagsfri befordring til jordemoder eller læge til foretagelse af en forebyggende helbredsundersøgelse i 37.-38. svangerskabsuge som dem, der er foreslået i forslag til lov om den offentlige sygeforsikring, men at ministeren ikke har fundet tilstrækkelig anledning til i øvrigt at underkaste svangerskabshygiejneloven nogen revision på indeværende tidspunkt.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse uforandret*.

Ændringsforslag

til

I. forslag til lov om den offentlige sygeforsikring.

Af et *mindretal* (N. Chr. Christensen, Thisted Knudsen, Conrad Kofoed, Jørgen Krogh, Peter Larsen, Ninn-Hansen, Ellen Strange Petersen og Poul Sørensen):

Til § 1.

1) I stk. 2 tilføjes efter ordet „ret“ ordene: „eller af retten til at være nydende medlem af en statskontrolleret sygeforening (fortsættelsessygekasse), jfr. § 48“.

Til § 2.

2) Stk. 3 udgår.

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ændringen er redaktionel og er en følge af ændringsforslag nr. 59 (til § 48).

Til nr. 2.

Ud fra den betragtning, at lovforslagets bestemmelse, hvorefter der kun kan anerkendes én sygekasse inden for hver kommunes område — dog bortset fra de bestående landsomfattende sygekasser — er for kategorisk og vil kunne virke urimelig i større kommuner, foreslås det at lade den nævnte bestemmelse udgå. Det bemærkes dog, at en vis centralisering af sygekassevæsenet i mindre kommuner med flere syge-